

Sygn. akt IV CZ 19/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M.W. i A.W.

przy uczestnictwie M.C., M.R. i M.R.

o wpis w księdze wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 kwietnia 2018 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt III Ca [...] /17,

**oddala zażalenie i zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestnika M.R. kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 7 grudnia 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców M.W. i A.W. od postanowienia tego Sądu z dnia 14 czerwca 2017 r. jako niedopuszczalną. Wskazał, że zaskarżone postanowienie, dotyczące wpisu ostrzeżenia w dziale III księgi wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości, nie jest orzeczeniem co do istoty sprawy; jego istotą jest jedynie urzędowa informacja o zakwestionowaniu zasadności wpisu, dlatego nie podlega ono zaskarżeniu skargą kasacyjną (art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawcy domagali się jego uchylenia, podnosząc zarzut naruszenia art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dokonując wykładni art. 519<sup>1</sup> k.p.c., trzeba mieć na uwadze, że postępowanie wieczystoksięgowe - zgodnie z systematyką Kodeksu postępowania cywilnego - stanowi część postępowania nieprocesowego z zakresu prawa rzeczowego. W sprawach tych skarga kasacyjna jest zasadniczo dopuszczalna, jeżeli zaskarżone postanowienie sądu drugiej instancji stanowi orzeczenie co do istoty sprawy lub orzeczenie w przedmiocie odrzucenia wniosku lub umorzenia postępowania kończące postępowanie (art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).

W judykaturze przyjmuje się, że postępowanie w sprawach kończą te postanowienia, które kładą kres określonym czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych, a nie postanowienia, które - nie spełniając cech definitywności - prowadzą jedynie do rozstrzygnięcia zagadnienia wpadkowego, bez zmiany ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 czerwca 2002 r., V CZ 91/01, OSNC 2002, Nr 2, poz. 25 i z dnia 8 maja 2013 r., I CZ 27/13, nie publ.).

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że skarga kasacyjna od wpisu ostrzeżenia o wszczęciu egzekucji z nieruchomości jest niedopuszczalna. Podkreślał przy tym, że "istotę sprawy" w postępowaniu wieczystoksięgowym określają przesłanki materialnoprawne wniosku. Orzeczenie co do istoty sprawy rozstrzyga o zasadności żądania wnioskodawcy domagającego się udzielenia

ochrony prawnej przez potwierdzenie jego praw rzeczowych (wpisy w dziale II), ukonstytuowania ich, jeżeli przepis takiego wpisu wymaga (wpisy w dziale II albo IV) lub wzmocnienia skuteczności praw osobistych i roszczeń (wpisy w dziale III, wymienione w art. 16 u.k.w.h. i innych ustawach). Charakteru takiego nie mają wpisy ostrzeżeń i wzmianek o charakterze wpadkowym, zabezpieczające prawidłowy tok postępowania wieczystoksięgowego lub innego albo zabezpieczające skuteczność ewentualnego orzeczenia, np. ostrzeżenie przewidziane w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, ze zm.) i w art. 10 ust. 2 u.k.w.h. albo przewidziane w art. 924 k.p.c. lub dokonane na podstawie art. 755 k.p.c. (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 kwietnia 2007 r., V CZ 27/07, nie publ.; z dnia 18 listopada 1997 r., I CKN 155/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 80; z dnia 27 czerwca 2013 r., III CSK 244/12, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2015 r., V CSK 579/14, nie publ.).

Wbrew zatem zarzutom skarżących, Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że postanowienie dotyczące wpisu ostrzeżenia w dziale III księgi wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości nie jest orzeczeniem co do istoty sprawy kończącym postępowanie w rozumieniu art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c. i w związku z tym nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw

ał